

hæve de omtalte Forbud. Det er jo saa muligt senere hen, naar man er klar over, at Forholdene har fæstnet sig, og hvorledes de har fæstnet sig, ogsaa gennem Lovbestemmelser at give det en fastere Form.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 469 af 31. August 1920 om Indførelse af Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 457).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. December 1857 indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 441).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Kragh*): Det foreliggende Lovforslag er foranlediget ved en Henvendelse fra Københavns Kommunalbestyrelse med det Formaal at tilvejebringe Hjemmel for, at Renteydelsen for Kommunens Tilgodehavender hos Grundejerne i Henhold til Lov af 14. December 1857 i Anledning af Istandsættelse og Vedligeholdelse af Gader og Veje maatte blive forøget, idet man finder, at den hidtil gældende Renteydelse har været for ringe og bevirker ret betydelige Rentetab for Kommunen, der jo maa tilvejebringe sine Midler paa bety-

delig dyrere Vilkaar. Jeg har skønnet, at Kommunalbestyrelsen har Ret i denne sin Betragtning, og derfor foreslaas det i det foreliggende Lovforslags første Stykke, at den i Lov af 14. December 1857 fastsatte Rente, 4 pCt., forøges til 6 pCt.

Endvidere har Københavns Kommunalbestyrelse anmodet om, at der maatte ske Ændringer i Bestemmelserne i § 8 i den nævnte Lov, saaledes at der aabnes Mulighed for, at Kommunalbestyrelsen kan paa- byde, at private Gader og Veje i København, som tjener til Brug for flere særskilte Ejendomme, samt de Gaardarealer paa Stadens Grund, der benyttes som offentlige Færdselsveje, skal holdes oplyst paa tilbørlig Maade; endvidere, at Magistraten maatte faa Bemyndigelse til at fastsætte, inden hvilken Tid Anlægget af saadan paabudt Belysning skal være gennemført. Det er endvidere ønsket, at Magistraten faar Adkomst til at lade saadanne Belysningsanlæg udføre paa forsømmelige Grundejeres Regning, ligesom til at fordele Udgifterne til Anlægene mellem Grundejerne — og det er en selvsagt Ting, at der saa ogsaa maa gives Adgang til i Mangel af rettidig Betaling at inddrive skyldige Beløb ved Udpantning med samme Fortrinnsret som den, der tilkommer de faste Ejendomme paa- hvilende kommunale Skatter.

Der er sket en Henvendelse fra Fællesforeningen af Grundejere i København og omliggende Kommuner til Magistraten i denne Sag; denne Henvendelse er aftrykt som Bilag 2 til Lovforslaget. Det fremgaar deraf, at man fra Grundejernes Side anser det for i høj Grad ønskeligt at faa den her foreslaaede Lovhjemmel tilvejebragt. I Politivedtægten af 1. Marts 1913 § 21 findes der ganske vist Bestemmelse om, at private Gader, aabne Gaardspladser, Passager o. lign., som Magistraten har forlangt belyst, skal fra Mørkets Frembrud, indtil det bliver lyst om Morgenen, holdes tilbørligt belyst ved den vedkommende Ejers Foranstaltning og paa hans Bekostning; men der er derved ikke skabt nogen Hjemmel for Kommunen til at gennemføre et saadant Paa- bud om Belysning, naar Ejeren nægter at efterkomme det, eller man ikke i øvrigt kan blive enig om Vilkaarene for Belysnin- gens Gennemførelse.

Jeg gør opmærksom paa, at der, efter at disse Ønsker er fremsat fra Københavns Kommunalbestyrelse overfor Indenrigsministeriet, er tilkommet Ønsket om en lignende Ændring i Rentesatsen for andre Tilgodehavender, særlig hvad angaar Klo-